

Magyaros

dr. Goldzieher Ignác Ulenat

Helyben.

Helyen tisztelt Doktor úr!

Bocsánatot kérek, ha a magyar tudom. akadémia
rendes tagjává való megválasztása alkalmá-
val le nem győzhetem jórró vagyamat tagy-
ságodat vívem mélyéből üdvözölni. Tagysággal
dal szemben a legnagyobb halát tanúsítanom
kedves kötelességem, hiszen ha felekezünk
javára a legesélyesebb szolgálatakat teljesíteni
tudok, azt csakis tagyságodnak köszönhetem,
ki vívünk jószágában engem soha egészen ki
nem érdemelhető pártfogásban részesített.
Tagyságod kitüntetése megörönderteti mindazokat,
kiknek abból a szencseből jrtott, hogy abban
a körben, a melyben sly sok magasztos és
üdvös alkotásokat teremteni tudott, mint egy-
szem munkások köréműködnek ifjuságunk
vallásos nevelésén.

Töten áldása kívívje tagyságodat minden lépten

nyomon, adja az Ig, hogy Nagyságod még csak éven át
a magyar Irvél dicőiségére is jenkelt lelkenek
megelegedésére működjek soha meg nem xarant,
boldogságban.

Magam részéről pedig Nagyságod iránt jérett,
hálának csak így vélek kifejezést adni, ha mindig
jobban is jobban iparkodom kötelességeimnek telje-
síteni, hogy Nagyságod megegyőződjek, hogy nagy-
rabecsült pártfogását nem paravolta egy érdemtel-
leure.

Nagyságod kötelessétt szolgálja

Budapest, 1892. máj 8. án.

Schlesinger Samuel,
vallásos.